

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. kovo 16 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinis vertės mokestis – ESS 4 straipsnio 3 dalis – Šeštoji direktyva – Valstybės pagalba – Bankrutavusių fizinių asmenų atleidimo nuo skolų procedūra (esdebitazione) – Beviltiškos PVM skolos“

Byloje C-493/15

dėl *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas, Italija) 2015 m. gegužės 6 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. rugsėjo 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Agenzia delle Entrate

prieš

Marco Identi

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Prechal, teisėjai C. Toader ir E. Jarašiūnas (pranešėjas),

generalinis advokatas E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęjų pastabas, pateiktas:

– Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* G. De Bellis,

– Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos A. Sampol Pucurull,

– Europos Komisijos, atstovaujamos M. A. Caeiros, L. Lozano Palacios ir F. Tomat,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl ESS 4 straipsnio 3 dalies ir 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo – Bendra pridėtinis vertės mokestis sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23; toliau – Šeštoji direktyva)

2 ir 22 straipsni? išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrin?jant *Agenzia delle Entrate* (Pajam? ir mokes?i? agent?ra, toliau – mokes?i? administratorius) ir Marco Identi gin?? d?l pranešimo apie apmokestinim? prid?tin?s vert?s mokes?iu (PVM) ir regioniniu produktyvios veiklos mokes?iu už 2003 mokestinius metus.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

PVM direktyva

3 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsn? PVM apmokestinamas preki? tiekimas ir paslaug? teikimas, kai šalies teritorijoje už atlyg? prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks, taip pat preki? importas.

4 Šeštosios direktyvos 22 straipsnyje nustatyta:

„<...>

4. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo turi pateikti mokes?io deklaracij? per tok? laikotarp?, kok? nustato kiekviena valstyb? nar? <...>

<...>

5. Pateik? deklaracij? visi apmokestinamieji asmenys turi sumok?ti mok?tin? [PVM]. Ta?iau valstyb? nar? gali nustatyti kitoki? mok?jimo dat? arba gali reikalauti tarpinio mok?jimo.

<...>

8. <...> Valstyb?s nar?s gali nustatyti kitas prievoles, kurias jos laiko b?tinomis, kad mokestis b?t? teisingai taikomas ir renkamas ir kad b?t? užkirstas kelias klastot?ms [suk?iavimui].

<...>“

Italijos teis?

5 2006 m. sausio 9 d. *Decreto legislativo n. 5* (?statyminis dekretas Nr. 5; GURI, Nr. 13, paprastasis priedas, 2006 m. sausio 16 d.) nustatyta atleidimo nuo skol? proced?ra (*esdebitazione*) , iš dalies pakei?iant *legge fallimentare* (Bankroto ?statymas), patvirtint? 1942 m. kovo 16 d. *regio decreto n. 267* (Karaliaus dekretas Nr. 267; GURI, Nr. 81, 1942 m. balandžio 6 d.) ir iš dalies pakeist? 2007 m. rugs?jo 12 d. *Decreto legislativo n. 169* (?statyminis dekretas Nr. 169; GURI, Nr. 241, 2007 m. spalio 16 d.; toliau – Bankroto ?statymas), 142–144 straipsnius.

6 Bankroto ?statymo 142 straipsnis „Atleidimas nuo skol?“ išd?styta taip:

„Skolininkas fizinis asmuo atleidžiamas nuo likusi? skol? kreditoriams, kurie pareišk? reikalavimus per bankroto byl?, ta?iau kuri? reikalavimai nebuvo patenkinti, su s?lyga, kad:

1) jis bendradarbiavo su proced?r? vykdan?iomis institucijomis, teik? vis? b?tin? informacij? ir dokumentus, reikalingus ?sipareigojimams nustatyti, ir veik? r?pestingai tam, kad tinkamai ?vykdyt? sandorius;

- 2) nevilkino procedūros ar neprisidėjo prie jos vilkinimo;
- 3) nepažeidė 48 straipsnio nuostatų;
- 4) nepasinaudojo atleidimu nuo skolų per dešimt metų iki prašymo pateikimo;
- 5) neslopino turto ar nesirėmė neegzistuojančiais įsipareigojimais, dėl kurių atsirastų ar padidėtų disbalansas, neleidžiantis atkurti turto ir apyvartos, nepiktnaudžiavo kreditu;
- 6) galutiniu sprendimu nebuvo pripažintas kaltu dėl apgaulingo bankroto, nusikaltimo prieš valstybės ekonomiką, pramonę ir prekybą ar dėl kito nusikaltimo, susijusio su įmonės veiklos vykdymu, išskyrus tuos atvejus, kai dėl tokių nusikaltimų jis buvo reabilituotas. Jei dėl vieno iš tokių nusikaltimų vyksta baudžiamasis procesas, teismas sustabdo bylos nagrinėjimą tol, kol bus priimtas sprendimas baudžiamojoje byloje.

Nuo skolų negali būti atleidiama, jei kreditorių bankroto byloje pareikšti reikalavimai nėra patenkinti bent iš dalies.

Atleidimas nuo skolų netaikomas:

- a) išlaikymo pareigoms ir bet kuriuo atveju su įmonės veikla nesusijusiems įsipareigojimams;
- b) skoloms, susijusioms su žalos atlyginimu deliktinės atsakomybės atveju, su piniginėmis baudžiamosiomis ir administracinėmis sankcijomis, kurias nepapildo skolų, nuo kurių buvo atleista.

Ši nuostata netaikoma kreditorių teisių solidariai atsakingų skolininkų, skolininkų garantų ir asmenų, atsakingų regreso tvarka, atžvilgiu.“

7 Bankroto įstatymo 143 straipsnyje „Atleidimo nuo skolų procedūra“ nustatyta:

„Teismas bankroto bylos užbaigimo nutartimi ar remdamasis paskesniais metais pateiktu skolininko prašymu, patikrinęs 142 straipsnyje nustatytas sąlygas ir atsižvelgęs į skolininko bendradarbiavimą, pasikonsultavęs su bankroto administratoriumi ir kreditorių komitetu, beviltiškomis pripažįsta skolas, kurias, vykstant bankroto bylai, nebuvo visiškai padengtos. <...>

Ši nutartis gali skirti skolininkas, kreditoriai, kurių reikalavimai iki galo nepatenkinti, prokuratūra ir kiti susiję asmenys pagal 26 straipsnį.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

8 2008 m. balandžio 14 d. nutartimi *Tribunale di Mondovì* (Mondovio teismas, Italija) nuo skolų atleido M. Identi, bankrutavusios bendrovės *PVA di Identi Marco e C.* Sas tikrąjį narį, kuris asmeniškai pripažintas bankrutavusiu. Po šios nutarties mokesčių administratorius pateikė M. Identi pranešimą apie apmokestinimą PVM ir regioniniu produktyvios veiklos mokesčiu už 2003 mokestinius metus.

9 *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas, Italija) mokesčių administratorius pateikė kasacinį skundą dėl 2012 m. kovo 26 d. *Commissione tributaria regionale del Piemonte* (Pjemonto regioninio mokesčių ginčų komisija, Italija) sprendimo, kuriuo buvo patvirtintas bylų pirmojoje instancijoje išnagrinėjusio teismo sprendimas dėl šio pranešimo apie apmokestinimą pripažinimo neteisėtu ir atmestas mokesčių administratoriaus apeliacinis skundas dėl šio sprendimo.

10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad taikomos atleidimo nuo

skol? proced?ros tikslas yra leisti tokiam asmeniui „visk? prad?ti nuo nulio“, panaikinus visas jo ankstesnes skolas, susijusias su byloje pareikštais ir nepatenkintais reikalavimais, kad šis skolininkas vėl gal?t? tapti aktyviu ?kio subjektu, kurio iniciatyvi? ar turto kaupimo galimyb? neriboja jo skolos. Bankroto byl? nagrin?jantis teismas kolegialiai priima sprendim? taikyti skolininkui ši? proced?r?, gav?s ne?pareigojan?i? bankroto administratoriaus ir kreditori? komiteto nuomon? ir patikrin?s, be kita ko, ar ?vykdytos Bankroto ?statymo 142 straipsnio pirmoje pastraipoje numatytos s?lygos.

11 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas klausia d?l atleidimo nuo skol? proced?ros suderinamumo su S?jungos teise. Šiam teismui kyla klausimas, ar, kaip ir per susitarimo su kreditoriais proced?r?, nagrin?t? byloje, kurioje priimtas 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimas *Degano Trasporti* (C?546/14, EU:C:2016:206), tokie teismo praktiniai svarstymai, kaip svarstymai d?l atleidimo nuo skol? verto skolininko nemokumo ar galimyb?s tik iš dalies išieškoti PVM skol?, gali pateisinti visišk? ar dalin? šio reikalavimo atsisakym?.

12 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas mano, kad nacionalini? teis?s akt? leid?jas Bankroto ?statymo 142 straipsnio tre?ioje pastraipoje pateik?s baigtin? s?raš? skol?, nuo kuri? skolininkas negali b?ti atleistas, ir nenurod?s mokes?i? skol?, nusprend?, kad asmuo, kuriam gali b?ti taikoma atleidimo nuo skol? proced?ra, turi b?ti atleistas ir nuo mokes?i? skol?. Vis d?lto, jo nuomone, reikia patikrinti, ar šios proced?ros taikymas PVM skoloms neprieštarauja S?jungos teisei.

13 Jis pažymi, kad taip pat kyla klausimas, ar pagrindin?je byloje nagrin?jama teis?s nuostata suderinama su Europos S?jungos taisykl?mis konkurencijos srityje, nes šis reglamentavimas yra palankesnis asmen?, kuriems taikoma ši proced?ra, o ne kit? bankrutavusiais pripažint? asmen?, kuriems proced?ra netaikoma *ex lege*, gr?žimui ? ekonomin? gyvenim?.

14 Šiomis aplinkyb?mis *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas) nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tok? prejudicin? klausim?:

„Ar ESS 4 straipsnio 3 dalis ir Šeštosios direktyvos 2 ir 22 straipsniai turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama PVM srityje taikyti nacionalin? nuostat?, kuri numato asmen?, kuriems gali b?ti taikomas atleidimas nuo skol? pagal [Bankroto ?statymo] 142 ir 143 straipsnius, atleidim? nuo PVM skol??“

D?l prejudicinio klausimo

15 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s nori žinoti, ar S?jungos teis?, b?tent ESS 4 straipsnio 3 dal? ir Šeštosios direktyvos 2 ir 22 straipsnius, taip pat taisykles valstyb?s pagalbos srityje, reikia aiškinti taip, kad ji draudžia PVM skolas pripažinti beviltiškoms remiantis tokiomis nacionalin?s teis?s nuostatomis, kaip nagrin?jamos pagrindin?je byloje, kuriose numatyta atleidimo nuo skol? proced?ra, kuria remdamasis teismas gali, esant tam tikroms s?lygoms, fizinio asmens skolas, kurios pasibaigus šio asmens bankroto proced?rai nebuvo sumok?tos, pripažinti beviltiškoms.

16 Primintina, kad iš Šeštosios direktyvos 2 ir 22 straipsni? ir ESS 4 straipsnio 3 dalies matyti, kad valstyb?s nar?s turi pareig? priimti ?statymus ir kitus teis?s aktus, galin?ius užtikrinti viso mok?tino PVM surinkim? j? teritorijoje (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Degano Trasporti*, C?546/14, EU:C:2016:206, 19 punkt? ir jame nurodyt? jurisprudencij?).

17 Bendroje PVM sistemoje valstyb?s nar?s privalo užtikrinti, kad apmokestinamieji asmenys vykdyt? savo pareigas, ir šiuo aspektu joms suteikta tam tikra diskrecija, ypa? d?l turim? priemoni? panaudojimo b?do (2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Degano Trasporti*, C?546/14,

EU:C:2016:206, 20 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

18 Tačiau ši diskrecija riboja pareiga užtikrinti veiksmingą Sąjungos nuosavų išteklių surinkimą ir pareiga nesukelti didelių apmokestinamųjų asmenų vertinimo skirtumų tiek vienoje valstybėje narėje, tiek bendrai visoje Sąjungoje. PVM direktyvą reikia aiškinti atsižvelgiant į bendrai PVM sistemai būdingą mokesčių neutralumo principą, pagal kurį draudžiama apmokestinant PVM skirtingai vertinti tokius pačius sandorius vykdančius tos pačios subjekto valstybių narių veiksmus renkant PVM turi atitikti šis principas (2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Degano Trasporti*, C-546/14, EU:C:2016:206, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

19 Remiantis 2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimo 2007/436/EB, Euratomas, dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 163, 2007, p. 17) 2 straipsnio 1 dalimi, Sąjungos nuosavus išteklius sudaro, be kita ko, pajamos iš suderintoms PVM apmokestinimo bazėms, nustatytoms pagal Sąjungos taisykles, taikomo galiojančio vienodo tarifo. Yra tiesioginis ryšys tarp pajamų iš PVM gavimo laikantis taikytinos Sąjungos teisės ir atitinkamų lėšų iš PVM traukimo į Sąjungos biudžetą, nes bet koks trūkumas gaunant pirmąsias potencialiai sumažins antrąsias (2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Degano Trasporti*, C-546/14, EU:C:2016:206, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

20 Atsižvelgiant į šiuos elementus reikia nustatyti, ar tam tikromis sąlygomis galimybą pripažinti PVM skolas beviltiškoms taikant pagrindinėje byloje nagrinėjamo atleidimo nuo skolų procedūrą prieštarauja valstybių narių pareigai užtikrinti viso mokėtino PVM surinkimą į teritorijoje, kaip ir pareigai užtikrinti veiksmingą nuosavų Sąjungos išteklių surinkimą. Tam reikia išnagrinėti šios procedūros taikymo sąlygas.

21 Pirmiausia matyti, kad atleidimo nuo skolų procedūra, aprašyta prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo ir nurodyta šio sprendimo 5–7 punktuose, siekiama bankrutavusių pripažinti fizinių asmenų atleisti nuo skolų, kurios pasibaigus šio asmens bankroto bylai yra nesumokėtos, kad šis asmuo galėtų iš naujo vykdyti savo verslą. Atleidimo nuo skolų procedūros taikymas kartu su bankroto byla arba vėliau reiškia, kad skolininko turtas yra visiškai likviduotas ir kad iš šio likvidavimo gautų lėšų paskirstymas kreditoriams neleido sumokėti visų skolų. Be to, atleidimas nuo skolų remiantis Bankroto įstatymo 142 straipsnio antra pastraipa taikomas tik tada, kai kreditorių reikalavimai bankroto byloje bent iš dalies patenkinti.

22 Be to, atleidimo nuo skolų procedūra taikoma tik fiziniams asmenims, atitinkantiems tam tikras sąlygas, nurodytas Bankroto įstatymo 142 straipsnio pirmoje pastraipoje, susijusias su skolininko veiksmis bankroto bylos pradžios ir per ją. Iš šių sąlygų matyti, jog, reikia, kad, pirma, skolininkui per dešimt metų iki prašymo pateikimo nebūtų buvusi taikyta tokia procedūra, jis nebūtų buvęs pripažintas kaltu dėl apgaulingo bankroto, ekonominio nusikaltimo ar nusikaltimo, susijusio su verslo vykdymu, nebūtų išeikvojęs monetas turto, nebūtų suorganizavęs savo nemokumo ar nebūtų apsunkinęs nemokumo piktnaudžiaudamas kreditu ir, antra, bankroto byloje būtų bendradarbiavęs ir būtų buvęs rūpestingas. Atrodo, kad šios sąlygos iš esmės susijusios su skolininko sąžiningumu ir lojalumu, todėl atleidimo nuo skolų procedūrą leidžia taikyti tik sąžiningiems skolininkams.

23 Galiausiai, dėl procedūros eigos Bankroto įstatymo 143 straipsnyje numatyta, kad, pirma, bylą nagrinėjantis teismas turi patikrinti, ar vykdytos šio įstatymo 142 straipsnyje numatytos sąlygos, antra, turi būti pasikonsultuota su bankroto administratoriumi ir kreditorių komitetu ir galiausiai, trečia, kreditoriai, kurių reikalavimai iki galo nepatenkinti, prokuratūra ir kiti susiję asmenys gali apskųsti šio teismo sprendimą pripažinti skolas, kurios vykstant bankroto bylai nebuvo visos sumokėtos, beviltiškoms. Taigi, atleidimo nuo skolų procedūra apima teismo vertinimą kiekvienu konkrečiu atveju. Be to, ji leidžia atitinkamai valstybei narei, turinčiai su PVM susijusių reikalavimų, pirma, pareikšti nuomonę dėl skolininko, prašančio taikyti šią procedūrą,

prašymo prieš priimant sprendimą dėl jo ir, antra, prireikus pareikšti ieškinį dėl sprendimo pripažinti ne visas sumokėtas PVM skolas beviltiškomis, kad teismas antrą kartą atliktų patikrinimą.

24 Iš šių sąlygų matyti, kad, kaip ir susitarimo su kreditoriais procedūrai, nagrinėjai 2013 m. balandžio 7 d. Sprendime *Degano Trasporti* (C-546/14, EU:C:2016:206, 28 punktas), pagrindinėje byloje nagrinėjama atleidimo nuo skolų procedūra taikomos griežtos sąlygos, užtikrinančios, be kita ko, PVM skolų išieškojimą, ir, atsižvelgiant į šias sąlygas, ši procedūra nėra bendras ir chaotiškas atsisakymas rinkti PVM ir ji neprieštarauja valstybių narių pareigai užtikrinti viso mokėtino PVM surinkimą į teritorijoje, kaip ir pareigai užtikrinti veiksmingą nuosavų Sąjungos išteklių surinkimą (žr. 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Degano Trasporti*, C-546/14, EU:C:2016:206, 28 punktą).

25 Dėl taisyklių valstybųs pagalbos srityje primintina, kad pagal susiformavusią jurisprudenciją norint nacionalinę priemonę kvalifikuoti kaip „valstybųs pagalbos“ reikia, kad būtų įgyvendintos visos toliau nurodomos sąlygos. Pirma, tai turi būti valstybųs priemonė arba priemonė, kuriai naudojami valstybųs ištekliai. Antra, tokia priemonė turi galėti paveikti prekybą tarp valstybių narių. Trečia, priemonė turi suteikti atrankinį pranašumą jos gavėjui. Ketvirta, ji turi iškraipyti konkurenciją arba galėti ją iškraipyti (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / Hansestadt Lübeck*, C-524/14 P, EU:C:2016:971, 40 punktas ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53 punktas ir nurodyta jurisprudencija)

26 Kalbant apie atrankinio pranašumo sąlygą, kurią apima „valstybųs pagalbos“ sąvoka, tvirtina SESV 107 straipsnio 1 dalyje, iš susiformavusios Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad vertinant šią sąlygą reikia nustatyti, ar pagal konkrečią teisinę sistemą nagrinėjama nacionaline priemone labiau palaikomos „tam tikros ūkio ar tam tikrų prekių gamyba“ nei kitos, kurių, atsižvelgiant į minėtą sistemą siekiamą tikslą, faktinę ir teisinę padėtis yra panaši ir kurios taip pat yra vertinamos skirtingai, o tai gali būti laikoma iš esmės diskriminaciniu vertinimu (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 54 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

27 Be to, primintina, kad tai, jog tik šias sąlygas tenkinantys mokesčiai mokėtojai gali pasinaudoti šia priemone, savaime negali jai suteikti atrankinio pobūdžio (žr. 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *3M Italia*, C-417/10, EU:C:2012:184, 42 punktą ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 59 punktą).

28 Šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad, remiantis Bankroto įstatymo nuostatomis, reglamentuojančiomis atleidimą nuo skolų, asmenys, kurie negali pasinaudoti šia procedūra dėl to, kad nepatenka į šios procedūros taikymo sritį, arba dėl to, kad nevykdytos šio įstatymo 142 straipsnyje nustatytos sąlygos, nėra tokioje padėtyje ir teisinėje padėtyje kaip asmenys, kuriems šia procedūra leidžiama pasinaudoti atsižvelgiant į šią nuostatą tikslą, kuris yra, kaip matyti iš šio sprendimo 10, 12, 21 ir 22 punktų, leisti bankrutavusiu pripažintam fiziniam asmeniui, sąžiningam skolininkui, iš naujo pradėti verslą be skolų, kurios liko nesumokėtos pasibaigus jo bankroto procedūrai.

29 Todėl atleidimas nuo skolų, numatytas Bankroto įstatyme, negali būti laikomas valstybųs pagalba, ir nėra reikalo nagrinėti kitą šio sprendimo 25 punkte nurodytą sąlygą.

30 Atsižvelgiant į tai, kas minėta, pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Sąjungos teisė, būtent ESS 4 straipsnio 3 dalis ir Šeštosios direktyvos 2 ir 22 straipsnius, taip pat taisyklės valstybųs pagalbos srityje, reikia aiškinti taip, kad ji nedraudžia PVM skolų pripažinti beviltiškomis remiantis tokiais nacionalinės teisės nuostatomis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriose

numatyta atleidimo nuo skolų procedūra, kuria remdamasis teismas gali, esant tam tikroms sąlygoms, fizinio asmens skolas, kurios pasibaigus šio asmens bankroto procedūrai nebuvo sumokėtos, pripažinti beviltiškoms.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

31 Kadangi šis procesas pagrindinis bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

Sąjungos teisė, būtent ESS 4 straipsnio 3 dalis ir 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 2 ir 22 straipsnius, taip pat taisyklės valstybės pagalbos srityje, reikia aiškinti taip, kad ji nedraudžia pridėtinės vertės mokesčio skolų pripažinti beviltiškoms remiantis tokiomis nacionalinės teisės nuostatomis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriose numatyta atleidimo nuo skolų procedūra, kuria remdamasis teismas gali, esant tam tikroms sąlygoms, fizinio asmens skolas, kurios pasibaigus šio asmens bankroto procedūrai nebuvo sumokėtos, pripažinti beviltiškoms.

Parašai.

* Proceso kalba: italų.